

[Albertsen.]

på over 16; jeg tror, det er ca. 70 pct. af de købstæder, det drejer sig om, som har en sådan skatteudskrivning, og et ikke ringe antal kommuner har en skatteprocent på over 20. Udregnet i penge vil det sige, at når den kommunale skatteprocent er over 16, bliver pensionisten for så vidt snydt for 50 kr., og for de pensionister, der er særlig uheldige, fordi de bor i kommuner med meget høje skatteprocenter, kan det altså komme til at dreje sig om et tab på flere hundrede kr. Det er erkendt under det samråd, vi havde med finansministeren, at dette mønster er et direkte minus for pensionisterne som helhed. Det er klart, at dette billede vil være uensartet; for nogle er der tale om et tab på ca. 20 kr., men for andre kan det altså være et betydeligt større beløb.

Nu er der måske nogen, der vil sige: ja men det er trods alt så beskedne beløb, at der ingen grund er til at hæfte sig så meget ved det. Men her skal man gøre sig klart, at den gruppe, vi taler om, er en økonomisk svagt stillet gruppe, og at de tilbageskridt, der her faktisk er tale om, vil ramme de pågældende ekstra hårdt. Vi har derfor ment, at det måtte være muligt at finde en løsning, hvorved man navnlig udskilte de pensionister, der bor i disse kommuner, men det har ikke været muligt under udvalgsbehandlingen at finde udveje for en sådan løsning og forståelse for dette standpunkt, og det beklager vi meget.

Hvad angår den anden del af problematikken i disse 4 lovforslag, navnlig den, der knytter sig til omsorgsloven, hvor der er tale om ændret refusion og ændret lomme pengebeløb, har vi også stillet ændringsforslag. Vi mener, at man har været for karrig fra ministerens side og vil derfor anbefale folketinget at stemme for disse ændringsforslag. Vi er utilfredse med den form for refusion og for betaling, der skal præsteres for fremtiden for ophold på plejehjem. Det materiale, vi har fået, ikke mindst materialet fra købstædernes sociale udvalg, viser jo helt klart, at de, der har meget store supplerende indtægter, vil få betydelige økonomiske fordele af det nye refusionssystem og betalingssystem, mens de, der har beskedne merindtægter, altså vil blive straffet. Vi synes, at en sådan fremgangsmåde er uheldig, selv om vi erkender, at når der er tale

om særtilfælde både med hensyn til selve satserne og for de pensionister, der bor i eget hus, som jo også kommer ind under en særlig problematik, har socialministeren på vor foranledning lovet at understrege over for kommunerne, at dér vil man vise særlige hensyn.

Vi havde ment, det havde været mere praktisk at lave en anden refusionsordning, og kan derfor ikke anbefale at stemme for det princip, som her fastslås. Vi vil derfor anbefale, at man stemmer for vore ændringsforslag og undlader at stemme for ministerens ændringsforslag.

Clara Munck: Med henvisning til den meget fyldige betænkning over disse lovforslag, der jo drejer sig om forhøjelse af grundbeløb og andre forbedringer i lovgivningen for folke-, invalide- og enkepensionister, skal jeg ikke sige meget.

Den konservative folketingsgruppe kan stemme for lovforslagene nr. 4, 5 og 6, som de foreligger i dag, og som de forelå, da vi havde dem til første behandling, og vi kan stemme for lovforslag nr. 7 med det ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af et flertal. Det er et ændringsforslag, der jo i al korthed går ud på, at vore pensionister, der har ophold på alderdoms- og plejehjem, ikke skal risikere at kunne blive sat i skat af værdien af kost og logi på hjemmet.

Jeg havde egentlig ikke behøvet at sige mere, idet visse af de af socialministeren givne tilsagn jo er optrykt i betænkningen. Når jeg alligevel siger et par ord, er det, fordi man kunne opfatte hr. Albertsens tale sådan, at det kun var én af tingets grupper, der har ønsket, at man sikrede sig mod, at kildeskattesystemets indførelse og de ændrede betalingsregler på pleje- og alderdomshjem skulle kunne medføre dårligere forhold for visse af vore pensionister. Det har vi i udvalget drøftet meget indgående, bl. a. også med socialministeren, og der står klart og tydeligt i betænkningen, at hele udvalget har erklæret sig enig i, at man i kommunerne skal være opmærksom på sådanne uheldige bivirkninger, og at de skal kunne modvirkes dels ved de henvisninger og anvisninger, man får fra socialministeren, dels ved en understregning af de administrative muligheder.